

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 38

Vydána dne 30. srpna 1963

Cena 40 hal.

OBSAH:

64. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Madridské dohodě o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891 revidované ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934 a v Lisabonu dne 31. října 1958
65. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Nizozské dohodě o mezinárodním třídění výrobků a služeb, na něž se vztahují tovární a obchodní známky, podepsané dne 15. června 1957
-

64

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 26. července 1963

o Madridské dohodě o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891 revidované ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934 a v Lisabonu dne 31. října 1958

Dne 14. dubna 1891 byla sjednána Madridská dohoda o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží, která byla revidována naposledy dne 31. října 1958 v Lisabonu.

Listina o přístupu Československé socialistické republiky k této Dohodě byla předána švýcarské vládě dne 11. srpna 1961.

Dohoda vstoupila podle svého článku 6 odstavce 1 v platnost dnem 1. června 1963. Tímto dnem vstoupila Dohoda v platnost rovněž pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

MADRIDSKÁ DOHODA

o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891 revidované ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934 a v Lisabonu dne 31. října 1958

Článek 1

[¹] Každý výrobek nesoucí falešný nebo klamavý údaj, jímž je přímo nebo nepřímo označena jako země nebo místo původu některá ze zemí, na

něž se vztahuje tato Dohoda, nebo některé místo ležící v některé z těchto zemí, bude zabaven při dovozu v každé z uvedených zemí.

[²] K zabavení dojde rovněž v zemi, kde byl

falešný nebo klamavý údaj o původu připojen, nebo v zemi, kam byl výrobek opatřený tímto falešným nebo klamavým údajem dovezen.

[3] Nedovoluje-li zákonodárství některé země zabavení při dovozu, nahradí se toto zabavení zákazem dovozu.

[4] Nedovoluje-li zákonodárství některé země ani zabavení při dovozu, ani zákaz dovozu, ani zabavení ve vnitrozemí a očekává se tudíž, že toto zákonodárství bude upraveno, nahradí se tato opatření žalobami a prostředky, které zákon této země zajišťuje ve stejném případě vlastním příslušníkům.

[5] Nebude-li tu zvláštních sankcí, které by zabezpečovaly potlačení falešných nebo klamavých údajů o původu, použije se sankcí předvídaných příslušnými ustanoveními zákonů o známkách a obchodních názvech.

Článek 2

[1] K zabavení dojde na žádost celního úřadu, který o tom neprodleně uvědomí účastníka, osobu fyzickou nebo právnickou, aby mohl podniknout, přeje-li si to, opatření proti zabavení, které bylo vykonáno jako opatření zajišťovací; státní zastupitelství nebo každý jiný příslušný úřad však může žádat o zabavení buď na návrh poškozeného nebo z úřední povinnosti; řízení má pak svůj obvyklý průběh.

[2] Úřady nejsou povinny provádět zabavení v případě průvozu.

Článek 3

Tato ustanovení nezabraňují prodávajícímu, aby uvedl své jméno nebo svou adresu na výrobky, které pocházejí odjinud než ze země prodeje; v tomto případě musí však být k adrese nebo ke jménu připojen přesný a zřetelný údaj země či místa zpracování nebo výroby nebo nějaký jiný údaj, který postačí k tomu, aby byl vyloučen jakýkoliv omyl o skutečném původu zboží.

Článek 3 bis

Země, na které se vztahuje tato Dohoda, se rovněž zavazují, že zakáží používat při prodeji, vystavování nebo nabízení výrobků všech údajů, které mají charakter publicity a které by byly s to uvést veřejnost v omyl o původu výrobků tím, že by byly uvedeny ve znacích, oznámeních, účtech, listech týkajících se vína, na obchodní korespondenci nebo dokladech nebo jakémkoliv jiném obchodním oznámení.

Článek 4

Soudy každé země rozhodnou, která pojmenování se pro svou vlastnost druhových názvů vymykají ustanovením této Dohody; krajinná označení původu vinných výrobků nespádají přitom pod výhradu stanovenou tímto článkem.

Článek 5

[1] Členské země Unie na ochranu průmyslového vlastnictví, které se neúčastnily této Dohody, budou moci, požádají-li o to, přistoupit k ní formou předepsanou článkem 16 všeobecné Úmluvy.

[2] Ustanovení článků 16 bis a 17 bis všeobecné Úmluvy platí i pro tuto Dohodu.

Článek 6

[1] Tato Dohoda bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy v Bernu nejpozději dne 1. května 1963. V zemích, které ji ratifikovaly, vstoupí v platnost za měsíc po tomto datu. Bude-li však již dříve tato Dohoda ratifikována alespoň šesti zeměmi, vstoupí v těchto zemích v platnost poté, co jim bylo oznámeno vládou Švýcarské konfederace, že došlo k uložení šesté ratifikační listiny a pokud jde o země, které ji ratifikují později, vstoupí v platnost měsíc po notifikaci každé ratifikace.

[2] Země, které neuložily ratifikační listiny ve lhůtě uvedené v předcházejícím odstavci, budou moci přistoupit k této Dohodě za podmínek uvedených v článku 16 všeobecné Úmluvy.

[3] Tato Dohoda nahradí ve vztazích mezi státy, v nichž platí, Dohodu uzavřenou v Madridu dne 14. dubna 1891 a její další revize.

[4] Ve vztazích mezi zeměmi, v nichž neplatí tato Dohoda, v nichž však platí Madridská dohoda revidovaná v Londýně v roce 1934 zůstává tato poslední uvedená Dohoda v platnosti.

[5] Stejně tak v zemích, kde neplatí ani tato Dohoda, ani Madridská dohoda revidovaná v Londýně, zůstává v platnosti Madridská dohoda revidovaná v Haagu v roce 1925.

[6] Stejně tak v zemích, kde neplatí ani tato Dohoda, ani Madridská dohoda revidovaná v Londýně, ani Madridská dohoda revidovaná v Haagu, zůstává v platnosti Madridská dohoda revidovaná ve Washingtonu v roce 1911.

Dáno v Lisabonu dne 31. října 1958.

65

VYHLAŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 12. srpna 1963

o Nizské dohodě o mezinárodním třídění výrobků a služeb, na něž se vztahují tovární a obchodní známky, podepsané dne 15. června 1957

Dne 15. června 1957 byla v Nizze podepsána Dohoda o mezinárodním třídění výrobků a služeb, na něž se vztahují tovární a obchodní známky.

Ratifikační listina Československé socialistické republiky k této Dohodě byla uložena u francouzské vlády dne 21. října 1960.

Podle svého článku 7 vstoupila Dohoda pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 8. dubna 1961.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

dr. Gregor v. r.

NIZSKÁ DOHODA

o mezinárodním třídění výrobků a služeb, na něž se vztahují tovární a obchodní známky podepsaná dne 15. června 1957

Článek 1

1. Země, ve kterých platí tato Dohoda, tvoří zvláštní Unii.

2. Přijímají pro účely zápisu známek stejné třídění výrobků a služeb.

3. Toto třídění tvoří:

a) seznam tříd,

b) abecední seznam výrobků a služeb s vyznačením tříd, do nichž jsou zařazeny.

4. Seznam tříd a abecední seznam výrobků jsou totožné se seznamy, které vydal Mezinárodní úřad na ochranu průmyslového vlastnictví v roce 1935.

5. Seznam tříd a abecední seznam výrobků a služeb mohou být měněny a doplňovány výborem expertů, který je ustaven podle článku 3 této Dohody, a podle řízení předepsaného tímto článkem.

6. Třídění bude sepsáno ve francouzském jazyce a na žádost každé smluvní země a v dohodě s příslušným národním úřadem může Mezinárodní úřad uveřejnit úřední překlad v jejím jazyce. V každém překladu seznamu výrobků a služeb bude uvedeno u každého výrobku nebo služby vedle vlastního pořadového čísla abecedního výpočtu v příslušném jazyce ještě odpovídající pořadové číslo uvedené v seznamu francouzském.

Článek 2

1. S výhradou závazků uložených touto Dohodou bude dosah mezinárodního třídění takový, jaký mu bude propůjčen každou smluvní zemí. Mezinárodní třídění zejména nezavazuje smluvní země ani pokud jde o posouzení rozsahu ochrany známky, ani pokud jde o uznání známek služeb.

2. Každá smluvní země si vyhrazuje právo po-

užít mezinárodního třídění výrobků a služeb jako systému hlavního nebo jako systému pomocného.

3. Úřady smluvních zemí budou uvádět v úředních listinách a publikacích o zápisech známek čísla tříd mezinárodního třídění, do nichž náleží výrobky nebo služby, pro něž se známka zapisuje.

4. Skutečnost, že některý název je uveden v abecedním seznamu výrobků a služeb, se nijak nedotýká práv, která by se mohla pojít k tomuto názvu.

Článek 3

1. U Mezinárodního úřadu se ustavuje výbor expertů, který je pověřen, aby rozhodoval o všech změnách nebo o všech doplňcích mezinárodního třídění výrobků a služeb. Každá smluvní země bude zastoupena ve výboru expertů, který se řídí vnitřním řádem přijatým většinou zastupovaných zemí. Mezinárodní úřad je ve výboru zastoupen.

2. Návrhy na změnu nebo doplněk musí být zasílány úřady smluvních zemí Mezinárodnímu úřadu, který je předá členům výboru expertů nejdříve dva měsíce před jeho zasedáním, na němž budou tyto návrhy zkoumány.

3. Rozhodnutí výboru o změnách třídění jsou přijímána jednomyslným souhlasem smluvních zemí. Za změnu se považuje každý převod výrobku z jedné třídy do druhé nebo každé vytvoření nové třídy způsobující takový převod.

4. Rozhodnutí výboru o doplňcích třídění jsou přijímána prostou většinou smluvních zemí.

5. Experti mohou oznámit svůj názor písemně nebo převést své oprávnění na experta jiné země.

6. V případě, že by některá země neustanovila experta, aby ji zastupoval, jakož i v případě, že by ustanovený expert neoznámil své stanovisko ve

lhůtě, kterou určí vnitřní řád, bude se mít za to, že dotyčná země přijímá rozhodnutí výboru.

Článek 4

1. Každou změnu nebo doplněk, o nichž rozhodl výbor expertů, oznámí Mezinárodní úřad úřadům smluvních zemí.

Rozhodnutí týkající se doplněk nabudou účinnosti v okamžiku převzetí jejich oznámení a rozhodnutí týkající se změn ve lhůtě šesti měsíců ode dne zaslání jejich oznámení.

2. Mezinárodní úřad jako depozitář třídění výrobků a služeb včleňuje do něho změny a doplňky, které nabyly účinnosti. Tyto změny a doplňky jsou uveřejňovány v obou periodických časopisech „La Propriété industrielle“ a „Les Marques internationales“.

Článek 5

1. Výlohy, které Mezinárodní úřad převezme v souvislosti s prováděním této Dohody, ponese společně smluvní země za podmínek stanovených článkem 13, odstavci 8, 9 a 10 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví. Tyto výlohy nesmějí až do nového rozhodnutí překročit částku 40 000 zlatých franků ročně.*)

2. Do výloh podle článku 5 odstavce 1 nejsou pojaty výdaje spojené s pracemi konferencí zmocněných zástupců, ani výdaje, které mohou být vynaloženy na zvláštní práce nebo publikace učiněné podle rozhodnutí některé konference. Tyto výdaje, jejichž roční výše nesmí překročit částku 10 000 zlatých franků,* ponese společně smluvní země za podmínek stanovených podle shora uvedeného odstavce 1.

3. Výše výloh podle odstavců 1 a 2 může být v případě potřeby zvýšena na základě rozhodnutí smluvních zemí nebo některé konference podle článku 8; taková rozhodnutí budou platná za podmínky, že k nim přistoupí čtyři pětiny smluvních zemí.

Článek 6

1. Tato Dohoda bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy v Paříži nejpozději dne 31. prosince 1961. Tyto ratifikace se svými daty a všemi prohlášeními, jež by mohly být k nim připojeny, oznámí vláda Francouzské republiky vládám ostatních smluvních zemí.

2. Země Unie na ochranu průmyslového vlastnictví, které tuto Dohodu nepodepsaly za podmínek uvedených v článku 11 odstavci 2, budou moci, požádají-li o to, přistoupit k ní za podmínek předepsaných článkem 16 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

3. Země, jejichž ratifikační listiny nebyly ulo-

ženy ve lhůtě uvedené v odstavci 1, budou moci k ní přistoupit podle ustanovení článku 16 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 7

Tato Dohoda nabude účinnosti mezi zeměmi, které ji ratifikovaly nebo které k ní přistoupily, za měsíc po dni, kdy byly uloženy ratifikační listiny nebo oznámeny přístupy nejméně deseti zemí. Dohoda bude mít tutéž platnost a totéž trvání jako Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 8

1. Tato Dohoda bude podrobována periodickým revizím za tím účelem, aby byla do ní včleňována žádoucí zlepšení.

2. Každá z těchto revizí bude předmětem jednání konference, která se bude konat v jedné ze smluvních zemí za účasti zástupců těchto zemí.

3. Úřad země, kde bude zasedat konference, připraví práci této konference za pomoci Mezinárodního úřadu.

4. Ředitel Mezinárodního úřadu bude přítomen na zasedáních konferencí a zúčastní se jednání bez hlasovacího práva.

Článek 9

1. Každá smluvní země může tuto Dohodu vypovědět písemným oznámením, které zašle vládě Švýcarské konfederace.

2. Tato výpověď, kterou uvedená vláda oznámí všem ostatním smluvním zemím, nabude účinnosti jedině vůči zemi, která ji dala a teprve po uplynutí dvanácti měsíců od převzetí oznámení o výpovědi zaslání vládě Švýcarské konfederace, při čemž Dohoda zůstává účinná pro ostatní smluvní země.

Článek 10

Pro tuto Dohodu platí ustanovení článku 16 bis Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 11

1. Tato Dohoda bude podepsána v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivech ministerstva zahraničních věcí Francouzské republiky. Ověřený opis bude odevzdán diplomatickou cestou vládám všech smluvních zemí.

2. Zůstane otevřena k podpisu členským zemím Unie na ochranu průmyslového vlastnictví do 31. prosince 1958 nebo do nabytí své účinnosti, jestliže k němu dojde před tímto dnem.

Na důkaz toho podepsaní zmocněnci tuto Dohodu podepsali.

Dáno v Nizze v jediném vyhotovení dne 15. června 1957.

*) Touto peněžní jednotkou je frank o 100 centimech, o váze 10/31 gramů a o ryzosti 0,900.